

околинх брегова у другој долини, коју образују Блтна река и од запада долазећа отоком Мораве врела река. Уска долина ови двеју река налик је на провалију, кроз коју не води никакав пут. Да би се дакле од Власине дошло преко висина Чемерникових од 5000. стопа, које су тако стрме да се мора са степена на степен да силази, док се најзад не дође до Судулице, а одавде у долину Мазуритског потока. Стрмен Чемерника, која је 4000. стопа висока, беше најтежи пут, али који се са срећом прође.

Башт кад је сунце залазило сиђосмо у дољу *Сакушанску*, те код једне врло љубазне буваркинџе преноћисмо. Први пут је у Сакушанима долазио конзул Хан, кад је из Београда за Салоник путовао (1858. године). Он је о Сакушанима још онда рекао, да је то најбољи и најплоднији предео кога је он у Буварској за време свог целог путовања видео. У овој дољи насељени су највећма Албанези, и то су могуће једини Арнаути, који на десној обали Мораве станују.

Другог дана дођосмо добрим путем који води долином моравском у варош *Вранју*. Вранја лежи на левој страни долине моравске, на подножију доста великог брега; а украшена је многим мунаретама.

Одџ Вранје сам наставио пут моравском долином, прако *Лесковца у Нишу*. У Нишу најпрљавијој вароши красне околине, проведох последњу ноћ на словенској земљишту турске царевине.

Одџ Ниша воде добри путеви до Алексинца, главним друмом цариградским нема ништа до пут, који преко поља води. Турско стрелјиште за топове намештено је баш тако, да танад преко пута прелазе, и кад наступимо на пут, дотрча један коњих те нас застави, да не би нас тана погодило. То је на главном друму цариградском!

Србско-турска граница лежи на половина пута између Ниша и Алексинца. На Турској страни код границе стоји караула од камена, где се пасоши показују, а на српској стражара. Између обеји стражара је капија која дели Србију од Турске. Чим се кроз ову капију прође, с места се осети као једном ударом учинљена грдна промена. *Људи, села, вароши, предели,*